

Regeringsrätten

Rättsfall

Ränta på auktionslikvid som bekommit i förskott — avdragsgill?

Besvär av arrendatorn L. angående inkomsttaxering år 1960. — I samband med att han övergick från ett jordbruksarrende till ett annat sålde L. på auktion den 21/3 1959 döda inventarier på det förra jordbruket. Enligt gällande bestämmelser skulle auktionslikviden redovisas på dagen ett år efter auktionen. Provision skulle då utgå med lägst 6 % av försäljningssumman. Vidare gällde att i den mån L. fick förskott på auktionslikviden före redovisningsdagen skulle förskottsränta beräknas efter 7,5 % för år från den dag förskottet lämnats till dagen ett år efter auktionen. L., som fått vissa förskott under 1959, hade att till auktionsförrättaren utge förskottsränta med sammanlagt 1 836 kr 66 öre. — Vid beräkning av underskott på den förra fastigheten tog L. inte upp försäljningssumman för inventarierna eftersom det varit fråga om skattefri realisation. Vid inkomstberäkningen för den andra fastigheten tillgodoförde sig L. avdrag för räntan på förskottet. — TN vägrade avdraget. — Hos PN anförde L. att förskotten helt använts för att finansiera det övertagna jordbruksarrendet och att förskotten därför skulle betraktas som lån för jordbruksdriften och räntorna som avdragsgilla omkostnader i driften. TI invände bl. a. att det belopp varom här var fråga inte utgjorde ränta på lånat kapital utan om auktionsprovision. — PN och KR ogillade L:s talan — RR: utan bifall, enär det som förskottsränta betecknade

beloppet icke kunde anses vara ränta på lånat kapital och därför icke utgjorde avdragsgill kostnad. (RR:s utslag den 3/9 1968.)

Värdeminskning på oducerat taxerat byggnadsvärde trots att investeringsfond utnyttjas

Besvär av TI angående AB L. H. redskapsverkstads inkomsttaxering år 1962. — Bolaget, som drev fabriksrörelse i egen fastighet med taxeringsvärde av 861 000 kr., därav 818 800 kr. taxerat byggnadsvärde, hade under åren 1960 och 1961 tagit i anspråk 150 000 kr. av medel som avsatts till investeringsfond för ny- och tillbyggnader på fastigheten. Vid 1962 års taxering yrkade bolaget avdrag för värdeminskning av byggnader med tre procent av det taxerade byggnadsvärdet, 818 800 kr. — TN medgav avdrag med tre procent av 668 800 kr., dvs. av det taxerade byggnadsvärdet sedan detta reducerats med de ianspråktagna fondmedlen. — PN medgav emellertid yrkat värdeminskningsavdrag på hela det taxerade byggnadsvärdet, då PN icke fann laga stöd föreligga för en reduktion av detta värde. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 28/8 1968.)

Anm.: Hade värdeminskningsavdraget beräknats på grund av de faktiska anskaffningskostnaderna i stället för det taxerade byggnadsvärdet, skulle reduktion ha skett. Den olika behandlingen är knappast sakligt tillfredsställande. Om företagsskatteutredningens i SOU 1968:26 framförda

förslag att värdeminskingsavdragen alltid skall beräknas på grundval av rörelsefastigheternas anskaffningskostnad blir lagfäst, bortfaller dock detta problem.

Värdeminskning av byggnad

A. Besvär av H:s Pepparkakor Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1964. — Bolaget yrkade avdrag för värdeminskning av byggnader med dels 2 % av taxerat byggnadsvärde för i rörelsen använd del av fastighet, dels 1,5 % av uthyrd del av samma fastighet och med 25 % av kostnaderna för tillbyggnad av den i rörelsen använda delen.

RR yttrade: Enär utredning icke företetts om anskaffningskostnaden för byggnaden och kostnaden för tillbyggnaden är lägre än det under beskattningsåret gällande taxerade byggnadsvärdet, bör värdeminskingsavdraget beräknas på sistnämnda värde. Bolaget är icke berättigat till särskilt värdeminskingsavdrag för tillbyggnaden. Vad i målet förekommit ger icke stöd för antagande att värdeminskingsavdraget för i rörelsen använd del av byggnaden bör beräknas efter högre procentsats än två procent för år. (RR:s utslag den 12/9 1968.)

B. Besvär av TI angående AB Ystads Saltsjöbads inkomsttaxering år 1963. — Bolaget, som yrkade avdrag för värdeminskning av hotellbyggnad med 2 % av anskaffningskostnaden, uppgav att byggnaden inrymde bl. a. resanderum, konferenslokaler och restaurangkök. Byggnaden som var nyuppförd hade tagits i bruk under beskattningsåret. — TN medgav avdrag efter 1,5 % av anskaffningskostnaden. — Hos PN vidhöll bolaget sitt yrkande och framhöll att värdeminskingsavdragets storlek beräknats med hänsyn

till byggnadens användning med därav följande förslitning samt till dess ekonomiska livslängd. Byggnaden var belägen alldeles intill havet och var därför utsatt för väder och vind, vilket väsentligt inverkade på byggnadens varaktighet. — PN medgav värdeminskingsavdrag efter 2 % med hänsyn till byggnadens utsatta läge samt den avsevärda förslitning, som hotellbyggnader regelmässigt var utsatta för. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 12/9 1968.)

Anm. till A och B: Företagsskatteutredningen har i SOU 1968:26 föreslagit att värdeminskning av rörelsebyggnader alltid skall beräknas på grundval av anskaffningskostnaden. Utredningen har vidare ytterligare understrukt vad som redan gäller, nämligen att vid avdragets bestämmande hänsyn skall tas inte bara till byggnadens beräknade fysiska livslängd utan också till byggnadens ekonomiska varaktighet. I remissyttranden över förslaget har flera näringsorganisationer framhållit att behovet av en bättre anpassning till den ekonomiska varaktigheten inte tillräckligt beaktats av taxeringsmyndigheter och skattedomstolar. Detta gäller inte minst hotell- och restaurangbranschens fastigheter, som ofta kräver väsentliga ombyggnader på grund av publikmakens snabba växlingar.

Värdeminskning av ledningar m. m.

Ett bolag förvägrades vid 1965 års taxering av PN avdrag för värdeminskning av vatten- och avloppsledningar på fabriksstomten och av staket och lossningskaj. — Bolaget gick vidare till KR som yttrade: KR finner, att bolagets vatten- och avloppsledningar såvitt handlingarna utvisa är nedlagda i bolaget tillhörig mark

samt att de ej är att hänföra till vare sig byggnad eller inventarier i bolagets rörelse. Med hänsyn härtill är bolaget icke berättigat till avdrag för värdeminskning av ledningarna. Ej heller i övrigt har bolaget visat fog för sin talan. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 12/9 1968.)

Anm.: Företagsskatteutredningen har i SOU 1968:25 föreslagit ändrade avskrivningsregler som berör här ifrågakvarande anordningar.

Fråga om avdrag för reparationskostnader för uthyrd bostadsrättslägenhet

Besvär av Å. angående inkomsttaxering år 1962. — Å. hade i sin deklaration inte upptagit något värde för egen bostad som hon innehade såsom delägare i en bostadsrättsförening. Däremot hade hon yrkat avdrag för reparationskostnader.

RR yttrade: Av handlingarna i målet framgår, att Å. i juni månad 1961 uthyrde en lägenhet i bostadsrättsförening, vilken lägenhet hon tidigare själv bebott. För att få hyra ut lägenheten måste Å. låta taga bort vissa provisoriska mellanvägar och vidtaga därav föranledda reparationer. Då dessa arbeten icke avsett att avhjälpa brist eller skada som uppkommit under upplåtelsestiden, kan avdrag för kostnaderna icke lagligen medgivas även om arbetena varit att hänföra till reparation och underhåll. Å. är skattskyldig för beräknad hyra för den del av beskattningsåret hon själv disponerat lägenheten. (RR:s utslag den 12/9 1968.)

Värdeminskning på tidigare års inventarieanskaffningar trots att inventarierna bokats senare

Besvär av TI angående frisörmästaren N:s inkomsttaxering år 1960. — Vid be-

räkning av nettointäkten av en frisørsalong, vari N. var hälftendelägare, upptogs enligt särskild förteckning inventarier, anskaffade 1940—1959, till ett anskaffningsvärde av 18.411 kr och yrkades avdrag för värdeminskning med 20 % härav eller med 3.681 kr för hela rörelsen och å N:s andel 1.840 kr. Inventarier hade första gången bokförts i rörelsens räkenskaper den 1/1 1958, då i ingående balansen upptagits inventarier till ett värde av 17.446 kr. Under 1959 hade inventarier inköpts för 455 kr.

TN medgav avdrag för värdeminskning med 45 kr, utgörande avdrag för hela rörelsen med 10 % av under 1959 anskaffade inventarier för 455 kr.

PN ansåg med hänsyn till att inventarier bokförts i räkenskaperna först den 1/1 1958 N. ej berättigad till värdeminskningssavdrag som belöpte på tidigare år än 1958. Enligt en på grundval härav upprättad värdeminskningsplan medgav PN avdrag för värdeminskning för hela rörelsen med 1.470 kr, varav 824 kr belöpte på beskattningsåret 1958 och 646 kr på beskattningsåret 1959.

KR yttrade: Rörelsen har ostridigt icke för något tidigare inkomstår blivit belastad vare sig för anskaffningskostnader för inventarier eller för värdeminskning av sådana tillgångar. Den omständigheten att inventarierna anskaffats tidigare kan icke utgöra hinder för N. att erhålla avdrag för värdeminskning med av honom yrkat belopp, 1.840 kr. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 18/9 1968.)

Fråga om förskjutning till senare taxeringsår av klassningskostnader

Besvär av Monark Line AB angående inkomsttaxering år 1960. — Under räk-

skapsåren 1953/54 och 1956/57 genomgick bolagets fartyg reparation och översyn i enlighet med klassificeringssällskapets föreskrifter. De kostnader, som hänförts till klassningskostnader, uppgick till sammanlagt 212.985 kr.

Sedan 1960 års TN taxerat bolaget för vissa belopp, yrkade bolaget för räkenskapsåret 1958/59 avdrag för klassningskostnader med 89.070 kr. Av detta belopp motsvarade 49.296 kr. del av klassningskostnader, som planenligt skolat belasta rörelsen under sistnämnda räkenskapsår, medan 39.774 kr. motsvarande sådan del av desamma, som skolat belasta tidigare räkenskapsår men på grund av rörelsens resultat icke kunnat utnyttjas vid taxeringen. — PN medgav avdrag för klassningskostnader med 89.070 kr. enligt bolagets yrkande.

— Hos KR yrkade TI, att avdrag för klassningskostnader måtte medgivas med endast 49.296 kr. PN:s beslut innebar enligt TI, att reglerna för planenlig avskrivning av maskiner, inventarier m. m. enligt bestämmelserna i punkt 3 c av anvisningarna till 29 § KL tillämpats. Enligt TI utgjorde emellertid klassningskostnader sådan driftkostnad i rederirörelse, som i sin helhet får avdragas det år kostnaden uppkommit, ehuru enligt praxis med hänsyn till bland annat, att klassningen regelmässigt skall ske vart fjärde år, en uppdelning av avdragsbeloppet under en fyraårsperiod godkännes vid taxeringen. Detta kunde dock icke medföra att reglerna om jämkning enligt nämnda bestämmelser i anvisningarna till KL skulle få tillämpas. — KR biföll TI:s talan. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 6/6 1968.)

Anm.: Se även RÅ 1927 not. 866, 1939 not. 926 och 1952 not 205.

Avdrag för framställningskostnader för försålt lager, trots att lager ej bokförts

Besvär av TI angående Institutets för värdering av fastigheter i Stockholm taxering år 1959. — Institutet som icke redovisat något lager, varken i sin in- eller utgående balansräkning, upptog i vinst- och förlusträkning bl. a. intäkt av försåld fastighetsnomenklatur till 1.929 kr. Sedan institutets verksamhet mot dess bestående ansetts utgöra rörelse, yrkade institutet i andra hand — under åberopande av praxis vid övergång till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder — att som avdragsgill kostnad i rörelse få avräkna 960 kr, utgörande produktionskostnaderna för de under året försålda exemplaren av nämnda nomenklatur, oaktat dessa kostnader belastat institutets räkenskaper under åren 1951—1955, då emellertid institutet befunnits icke skattskyldigt för inkomst av sin verksamhet. — PN ogillade institutets talan.

KR yttrade i denna del: Jämlikt 41 § KL skall inkomst av rörelse beräknas enligt bokföringsmässiga grunder, varvid hänsyn skall tagas till bl. a. in- och utgående lager av varor. Enligt i målet obestridd uppgift har produktionskostnaderna för under året försålda varor, vilka varor funnits i lager vid årets ingång, varit 960 kr. Institutet får med hänsyn härtill samt till vad i övrigt förekommit i målet anses berättigat att avräkna sistnämnda belopp från intäkterna av verksamheten. — TI anförde hos RR, att institutet borde taxeras i överensstämmelse med sina räkenskaper enligt vinst- och förlusträkning. — RR lämnade TI:s talan utan bifall. (RR:s utslag den 25/9 1968.)

Anm.: Avgörandet torde böra uppfattas som ett skälighetsavgörande, grundat dels på föreskrivna lagerredovisningsprinciper dels på det förhållandet att institutet ej ansetts skattskyldigt vid tiden för varuframställningen.

Ränta i handelsbolag — vilket inkomstslag?

Besvär av verkmästaren E. angående inkomsttaxering år 1965. — E. var tillsammans med två bröder delägare i ett handelsbolag. Bolaget, som tidigare drivit såg- och byggnadsrörelse, var under avveckling och hade under de nio senaste åren icke drivit någon verksamhet. Tillgångarna den 31/12 1964 utgjordes i huvudsak av bankmedel cirka 13 300 kr., avseende ersättning för försålda anläggningstillgångar, samt utestående fordringar cirka 13 700 kr. I räkenskaperna hade som enda intäkt redovisats ränta 791 kr. och som omkostnad ett belopp av 150 kr. På rörelsebilagan hade räntan upptagits som avgående post i följd varav ett underskott uppkom å 150 kr. I deklarationen yrkade E. avdrag för sin andel av underskottet av rörelsen 50 kr. men uppgav icke någon ränteinkomst.

TN godkände deklarationen. — PN ansåg räntan utgöra intäkt av rörelse och beräknade nettointäkten av rörelsen till 641 kr. (791 ./ 150), varav på E. belöpte 214 kr. — KR ej ändring. — Hos RR yrkade E., att räntan skulle hänföras till förvärvskällan kapital samt att han skulle tillgodoföras extra avdrag enligt 39 § 3 mom. KL med så stort belopp att skattepliktig inkomst av kapital icke uppkom.

RR yttrade: Av handlingarna i målet framgår, att i ett handelsbolag, vari E.

äger en tredjedel, behållits en kapitaltillgång för att vid behov användas till gottgörelse av okända borgenärer vid avveckling av bolaget. Rörelsen kan vid sådant förhållande icke anses ha upphört, och räntan å kapitaltillgången skall därför hänföras till inkomst av rörelsen. Sedan från ränteintäkten, 791 kr., dragits en omkostnad å 150 kr., återstår 641 kr., varav en tredjedel eller 213 kr. skall upptagas till beskattning hos E. (RR:s utslag den 11/9 1968.)

Anm.: Se bl. a. Mutén, Inkomst och kapitalvinst sid. 36 och 40.

Hustruns deltagande i affärsresa till utlandet

Besvär av direktören Å. angående inkomsttaxering år 1963. — Å., som tillsammans med sin hustru deltagit i en av Internationella Varuhusgruppen anordnad kongress i Tokyo och i ersättning härför fått 32.259 kr av det bolag för vilket han var verkställande direktör, beskattades av PN för vad som av ersättningen ansågs belöpa på hustrun eller 15.302 kr, varav 13.647 kr motsvarade hälften av biljettkostnaderna och 1.655 kr 1/3 av övriga kostnader. — PN ansåg att de kostnader som föranletts av hustruns deltagande var att hänföra till icke avdragsgilla levnadskostnader. Å. hade framhållit bl. a. att Varuhusgruppens syfte var att skapa samarbete mellan varuhusföretag över hela världen beträffande inköp m. m. Fru Å:s deltagande hade varit av obestridligt värde för upprätthållandet av de värdefulla kontakter som förelåg mellan bolaget och övriga medlemsföretag. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 18/9 1968.)

A. Ökade levnadskostnader

Besvär av TI angående landsfiskalsassistenten S:s inkomsttaxering år 1959. – S., som var landsfiskalsassistent utan fast stationeringsort (se anm. nedan), tjänstgjorde under år 1958 i Näsåker inom Ådalslidens landsfiskalsdistrikt dels 1–6 jan., dels under tre skilda perioder om sammanlagt 91 dagar. Han erhöll statligt traktamente under nämnda sex dagar men icke därefter. Han tjänstgjorde vidare under 60 dagar som stadsfiskal i Örnköldsvik och erhöll då kommunala traktamenten med 1.558 kr samt i några landsfiskalsdistrikt; han erhöll därvid statliga traktamenten bortsett från ett kortvarigt förordnande på hemorten. I deklARATIONEN yrkade S. avdrag för ökade levnadskostnader med 2.936 kr, varav 1.558 kr avseende 60 dagar i Örnköldsvik och 1.364 kr avseende ovannämnda 91 dagar i Näsåker; sistnämnda belopp motsvarade dubbelhyra med 9 kr/dag, fördyrat kosthåll samt utgifter för fem hemresor. Till stöd för sitt yrkande anförde S. bl. a., att han, som hade hustru och två barn, varit nödsakad att ha familjebostad. – TN medgav intet avdrag för ökade levnadskostnader. – PN medgav avdrag med 1.558 kr. – KR medgav avdrag med av S. yrkade ytterligare 1.364 kr och yttrade: Vad S. under året uppburit i form av statliga traktamenten får anses ha åtgått för sitt ändamål under den tid varå desamma belöpt. Oavsett den omständigheten att gällande avlöningsbestämmelser hindrat beviljande av traktamenten jämväl för i målet ifrågakomna tid, får det antagas att S. därunder måst vidkännas ökning i sina levnadskostnader. För sådan ökning är han jämlikt p. 3 första st. av anv. till 33 § KL berättigad att åtnjuta avdrag. S:s i enlighet härmed avdragsgilla kostnader må anses ej ha un-

derstigit av honom angivet belopp, 1.364 kr. – RR lämnade TI:s besvär utan bifall. (RR:s utslag den 8/5 1968.)

Anm.: 5:e st. av 7 § A tilläggsbestämmelserna till statens allmänna avlöningsreglemente lyder: "Har tjänsteman anstälts för tjänstgöring utan fast stationeringsort, skall vid varje särskild tidpunkt den ort utgöra hans stationering, där tjänstgöringen fullgöres. Vederbörande myndighet må dock vid förändring av tjänstgöringsorten, om skäl därtill anses föreligga, medgiva anstånd med omstationeringen för en tid av högst 90 dagar".

B.

Besvär av biträdande stadsfiskalen L. angående inkomsttaxering år 1960. – L., som var ogift, hade år 1956 inträtt på åklagarbanan. Efter förordnanden på flera skilda orter tjänstgjorde han under i huvudsak förra halvåret 1958 i Borås, där han tidigare haft sitt föräldrahem och där hans moder var bosatt. Den 20/6 1958 förordnades L. att tjänstgöra i Stockholm, först hos landsfogden i Stockholms län och därefter hos åklagarmyndigheten i Stockholm. L. beordrades därefter till tjänstgöring i Gävle; han upprätthöll den 8/2–8/3 1959 statlig tjänst som landsfogdeassistent och den 9/3–18/8 s. å. kommunal tjänst som stadsfiskal i Gävle samt erhöll därunder statliga resp. kommunala traktamenten. Under tiden den 1/9 1959–6/2 1960 genomgick L. polischefskurs i Stockholm. L. blev för åren 1959 och 1960 mantalskriven på den fastighet i Borås, där hans moder var bosatt. – I 1960 års deklARATION upptog L. bl. a. kommunala traktamenten å 715 kr till beskattning; han yrkade (efter reduktion för semester o. a. ledighet) av-

drag för ökade levnadskostnader under tiden den 1/1–7/2 och den 9/3–31/12 i Stockholm och Gävle med $280 \times 11 = 3.080$ kr. L. hävdade i målet att han trots sin tjänstgöring på olika orter i landet måste anses bosatt i Borås, där hans moder var bosatt och där han tidigare själv bott och alltjämt hade vissa ägodelar. – TN, PN och KR vägrade avdrag.

RR: Såsom KR funnit ger utredningen i målet icke vid handen, att L. under år 1959 varit bosatt i Borås. L. har vistats i Stockholm under tiden den 20/6 1958–31/1 1959 under sådana omständigheter, att sagda vistelse – med beaktande av att han icke samtidigt varit bosatt annorstädes – är att bedöma som bosättning. Även om L:s därefter följande vistelse i Gävle icke inneburit, att han bosatt sig där, utan han varit att anse såsom fortfarande bosatt i Stockholm, kan av utredningen i målet icke anses framgå, att hans levnadskostnader i Gävle överstigit motsvarande kostnader i Stockholm. Vid det förhållandet, att L. icke haft sitt egentliga hem annorstädes, är han jämväl under tiden för genomgång av polischefskurs i Stockholm att anse som bosatt där. Enär L. på grund av det anförda icke är berättigad till avdrag för ökade levnadskostnader, finner RR skäligt fastställa det slut KR:s utslag innehåller. (RR:s utslag den 8/5 1968).

C.

Besvär av verkmästaren B. angående inkomsttaxering år 1961. — B., som var gift och hade familjebostad i Järbo cirka 20 mil från Stockholm, var sedan flera år anställd vid Svenska Industribyggen AB (SIAB). Av arbetsgivaren uppbar B. under år 1960 traktamenten med 5 390 kr., avseende 340 dagar. B. hade sedan augus-

ti 1956 hyrt bostad i Stockholm och haft följande arbetsplatser:

<i>Tid</i>	<i>Ort</i>
26/ 8 —56—20/ 8 —59	Stockholm
21/ 8 —11/10 —59	Göteborg
12/10 —59—22/11 —60	Stockholm
23/11 —60—31/ 3 —62	Enköping
1/ 4 —16/10 —62	Hofors
efter 17/10 —62	Kolsva (bostad i Köping), Tumba, Norrköping.

I deklARATIONEN yrkade B. avdrag för ökade levnadskostnader under arbete i Stockholm med 4 720 kr och under arbete i Enköping med 598 kr. TN vägrade ifrågavarande avdrag.

PN medgav avdrag för ökade levnadskostnader under anställningen i Enköping men vägrade avdrag för motsvarande kostnader i Stockholm med motivering: I målet är utrett att B. ända sedan den 26/2 1956 haft bostad i Stockholm, där han haft sitt arbete förlagt med undantag av arbete för kortare perioder på annan ort. Under det ifrågavarande beskattningsåret har B. endast under 26 dagar haft arbete utom Stockholm. PN finner på grund härav att B. får anses ha tagit bostad och stadigvarande arbete i Stockholm, dit det skäligen kan ifrågasättas att han bort avflytta. Svårigheterna att erhålla familjebostad i Stockholm saknar betydelse för frågan om avdrag för fördyrade levnadskostnader. B. kan förty icke anses berättigad till avdrag för fördyrade levnadskostnader vid arbete i Stockholm.

Hos KR åberopade B. intyg från arbetsgivaren enligt vilket arbetsledarna anställda hos SIAB var rörliga och ofta fick byta vistelseort på grund av att företaget

bygger över hela landet. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 5/9 1968.)

Resor med egen bil till och från arbetsplatsen

A. Besvär av vägarbetaren M. angående inkomsttaxering år 1962. — M. var anställd vid vägförvaltningen i Stora Kopparbergs län. Han var bosatt i Aspeboda och hade under beskattningsåret arbetat i Sågmyra, Stennäset och Enviken, därvid han enligt kollektivavtal uppburit icke skattepliktig traktamentsersättning med tillhoppa 4 859 kr. M. reste dagligen mellan bostad och arbetsplats med egen bil och yrkade avdrag för därvid uppkomna bilkostnader med 2 964 kr., motsvarande 1 647 mil à 1:80 kr. — PN vägrade avdrag. — KR ej ändring enär med hänsyn till avfattningen av åberopade stadganden i gällande specialavtal det fick anses, att den till M. jämlikt samma stadganden av staten utbetalade ersättningen å 4 859 kr. varit avsedd att täcka M:s samtliga kostnader för intäkternas förvärvande och sålunda jämväl M:s kostnader för ifrågasvarande resor. — RR ej ändring. (RR:s utslag den 11/9 1968.)

B. Besvär av verkmästaren E. angående inkomsttaxering år 1964. — E., som var anställd hos Anders Diös AB med arbetsplats i Oxelösund och en kortare tid i Vagnhärad, reste dagligen med egen bil mellan hemmet i Tystberga och arbetsplatsen. — I deklARATIONEN yrkade E., som erhållit resekostnadsersättning med 2 646 kr., avdrag för bilkostnader för 1 854 mil, varav 275 mil i tjänsten, efter 1:80 kr/mil med 3 337 kr samt för värdeminskning på bilen med 1 800 kr eller sammanlagt med 5 137 kr.

TN och PN medgav avdrag med sam-

manlagt 2 654 kr., motsvarande 1 000 mil efter 1:80 kr/mil och 854 mil efter 1 kr/mil. — KR medgav avdrag med 3 121 kr., motsvarande 275 mil i tjänsten efter 3:50 kr./mil, 725 mil efter 1:80 kr/mil och 854 mil efter 1 kr./mil.

RR yttrade: RR finner i likhet med KR, att E. är berättigad att för kostnader för bilresor i tjänsten, tillhoppa 275 mil, erhålla avdrag med 962 kr., beräknat efter 3:50 kr./mil. För kostnader för bilresor mellan bostad och arbetsplatser, 1 579 mil, är E. jämväl berättigad till avdrag. Avdraget skall emellertid beräknas till 2 379 kr., motsvarande bilkostnad för 1 000 mil efter 1:80 kr./mil och för 579 mil efter 1 kr./mil. (RR:s utslag den 11/9 1968.)

Fråga om studieresa gjorts för tjänsten

Besvär av TI och byråarkitekten B. angående B:s inkomsttaxering 1962. — B. var anställd hos Stockholms stads stadsbyggnadskontor. Under tiden den 16/10 — den 18/11 1961 företog han en studieresa till USA. Från arbetsgivaren erhöll han oavkortad lön för tiden den 1 — den 18/11 enligt särskilt beslut av stadskollegiet. — Under resan hade han besökt Los Angeles, San Francisco, Seattle, Chicago, Washington, Philadelphia och New York. På återresan hade gjorts ett tvådagars uppehåll i London för besök av några nya bostadsområden i Londons utkanter. För att effektivt kunna utnyttja tiden och för att få lämpliga kontakter med de statliga och kommunala myndigheterna i de städer i USA, som berörts av studiebesöket, hade B. dels före sin avresa och dels under resans lopp tillskrivit vissa planmyndigheter, yrkesorganisationer och högskoleinstitutio-

ner jämte stadsplanefackmän, som han haft tillfälle att träffa i Sverige eller vid ett tidigare besök i USA år 1952. B. hade i USA haft sammanträffanden med planmyndigheter i respektive städer och med enskilda planexperter. Härvid hade B. fått informationer rörande planfrågor samt en mängd upplysningar rörande rådande praxis och normer för planering av olika gemensamhetsanläggningar för samhällelig service. Vid besöken å institutionerna för stadsbyggnad vid universiteten i Berkeley (San Francisco) och Seattle hade B. bl. a. diskuterat frågor rörande planeringsmetodik och forskningsarbeten med avseende på den översiktliga planeringen. Vidare hade en del bildmaterial samt kort- och utredningsmaterial kunnat införskaffas.

B. yrkade avdrag med 6.100 kr, varav 4.400 kr avsåg flygbiljett och 1.700 kr övriga kostnader. — TN och PN vägrade avdrag, enär resan ansågs som ett led i fortsatt frivillig utbildning. — KR medgav avdrag med 3.000 kr, som ansågs hänförligt till kostnader för fullgörande av tjänsten. — RR yttrade emellertid: Mot TI:s bestridande har B. icke förmått styrka, att de studiebesök som han avlagt under resan haft någon större betydelse

för hans arbete i Stockholms stads tjänst. Reseutgifterna kan följaktligen ej anses utgöra kostnader för tjänstens fullgörande och B. är ej berättigad till avdrag för dem. (RR:s utslag den 18/9 1968.)

Dubbelbeskattningsavtalet med Danmark

Besvär av resemontören L. angående inkomsttaxering år 1962. — L. som var anställd hos Turbin AB de Laval Ljungström, Finspång, hade för företagets räkning vistats i olika länder, bl. a. i Danmark den 15/9 1960—den 7/7 1961. L. hävdade att med hänsyn till att hans vistelse i Danmark överstigit 183 dagar beskattningsrätten för den inkomst han haft genom arbete där enligt avtalet tillkom Danmark och att han därför var skattefri i Sverige oavsett om Danmark faktiskt utövade sin beskattningsrätt. — KR fann att, då L. — oaktat tillfälle därtill beretts honom — icke visat att nämnda inkomst beskattats, vare sig statligt eller kommunalt i Danmark, inkomsten enligt föreskrift i punkt 3 d) av art. 11 i det mellan Sverige och Danmark den 21/7 1958 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning skulle beskattas här i riket. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 11/9 1968.)